

RESPIRA

AQUÍ EM TENS

Em sento petit, indefens, vulnerable. Jo mateix no em reconec a vegades. De fet, estic cansat d'ensopegar, de sentir por, de dubtar de mi mateix fins al punt que no m'accepto.

Així i tot, Tu apareixes, m'aculls i em dius que sóc meravellós. Com és possible que m'acceptis així, tan feble, tan fràgil, tan inestable? Em xiuxiveges que sóc els teus cinc panells i dos peixos, que no necessites més, que amb mi és suficient. Que a través de la meva petitesa i la meva pobresa és on més actues.

Sincerament, no comprenc la teva forma d'estimar, però m'encanta ...

I tu jove, ets conscient de la teva vulnerabilitat?

Pedro Poveda Rodríguez